

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 Febr. 1878, kl. 3 e. m.

Memorial, i fråga om eftergift å en Riksbankens fordran.

Den 19 September 1867 beviljades f. d. Underlöjtnanten G. Stafhell af Riksbanken ett omsättningslån af 1,000 kronor mot borgen af f. d. Landtbrukarne O. Wilhelm Stafhell och G. O. Stafhell. Redan före lånets förfallotid gjorde ene löftesmannen, O. W. Stafhell, konkurs, hvori Riksbankens fordran bevakades; men enligt intyg af Rättens ombudsman afslutades konkursen utan att lemna tillgång till utdelning åt oprioriterade fordringsegare.

Efter det gäldenärerne blifvit lagsökta och genom laga kraft vunna utslag ådömda betalningsskyldighet, hafva, enligt hvad ombudsmannen vid Riksbankens hufvudkontor meddelat, utsokningsåtgärder vid särskilda tillfällen vidtagits, utan att dock någon betalning kunnat derigenom erhållas. Låntagaren eger icke ringaste tillgång att utmäta och löftesmannen G. O. Stafhell har i utfattig belägenhet afflyttat från hemorten. Den andre löftesmannen, förenämnde O. W. Stafhell afled i början af nästlidna år och hans efterlemnade hustru har ingått nytt äktenskap. För att befria henne och för lånet ansvariga släktingar från vidare kraf har hennes nuvarande man, Minuthandlanden härstädes A. W. Norgren, uti en till Banko-Utskottet ingifven skrift erbjudit sig att till Riksbanken inbetala hela beloppet af behållningen i boet enligt bouppteckningen, utgörande 909 kronor 87 öre, under vilkor att återstoden af Riksbankens ifrågavarande fordran efterskänkes och afskrifves; varande nyssnämnda belopp för sådant ändamål på deposition i Riksbanken insatt.

Ombudsmannen har uti afgifvet yttrande i frågan ansett sig så mycket hellre kunna och böra tillstyrka berörda anbuds antagande, hvarigenom detta sedan år 1873

såsom osäkert inom linien förda lån skulle blifva till allra största delen till kapitalet guld, som den efter meranämnde O. W. Stafhell i behåll varande löseegendom enligt vederbörande exekutionsbetjents skriftliga förklarande icke skulle vid exekutiv försäljning komma att inbringa ens en tredjedel af det nu till liqvid erbjudna och redan i Riksbanken kontant insatta belopp.

Jemte det Utskottet, likmätigt föreskriften i 5 § af den för Utskottet gällande instruktion, får detta ärende till Riksdagens slutliga pröfning och afgörande anmäla, har Utskottet, med afseende å här ofvan uppgifna omständigheter och förhållanden funnit sig böra hemställa.

att ifrågavarande ackordsanbud må varda af Riksdagen antaget.

Stockholm den 16 Februari 1878.

På Utskottets vägnar:

J. J. Ekman.

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 16 Febr. 1878, kl. 3 e. m.

Memorial, i fråga om eftergift å en Riksbankens fordran.

I ändamål att Banko-Utskottets pröfning underställas insände styrelsen för Riksbankens afdelningskontor i Wisby med skrifvelse den 22 November nästlidna år till fullmäktige i Riksbanken en utaf förre Landtbrukaren Daniel Wahrgren, förre Handlanden Carl Wahrgren och skepparen J. W. Hägvall, en för alla och alla för en, den 24 Maj nyssnämnda år afgifven förbindelse att, mot befrielse från erläggande af ränta, medelst inbetalningar hvar sjette månad af tio procent godtgöra kapitalåterstoden, 3,226 kronor 91 öre, utaf den skuld, hvori de gemensamt häfta för särskilda af dem, jemte enkan Elisabeth Fardelin och A. Kolmodin, under år 1869 till sammanlagdt belopp af 4,000 kronor utfärdade vaxlar och skuldebref, hvilka blifvit af förbemälda kontorsstyrelse diskonterade och belånade, hvarjemte de underkastat sig att, vid underlåtet fullgörande af berörda förbindelse, varda ackordet, om det antoges, förlustige.